

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางสังคม การบรรณ
งานตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมทางสังคมของวัยเด็ก
ตอนกลาง ในกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน : นางสาวกฤษณา ลีฤทธิ์เกียรติ

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : จิตวิทยาพัฒนาการ

ปีการศึกษา : 2542

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งแสง อรุณไพโรจน์ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพักตรา ยัญญะสิทธิ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิวัฒน์ชัย กุลมาศย์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางสังคม ของนักเรียน
วัยเด็กตอนกลาง 2) ศึกษาการบรรณงานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยเด็กตอนกลาง
3) ศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนวัยเด็กตอนกลาง 4) เปรียบเทียบสิ่งแวดล้อม
ทางสังคมและการบรรณงานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยเด็กตอนกลางที่ได้รับสิ่ง
แวดล้อมทางสังคมแตกต่างกัน 5) เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมทางสังคม
ของนักเรียนวัยเด็กตอนกลางที่บรรณงานตามขั้นพัฒนาการแตกต่างกัน 6) ศึกษาความ
สัมพันธ์ระหว่างการบรรณงานตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน
วัยเด็กตอนกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนใน

กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรพ์ สังกัด
สำนักงานประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 76 คน และโรงเรียนเกษมพิทยา สังกัด
สำนักงานประถมศึกษาเอกชน จำนวน 68 คน รวมทั้งหมด 144 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 1 ชุด และแบบวัดตัวแปร
ที่ศึกษา จำนวน 3 ชุด คือ 1) แบบวัดสิ่งแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ
แบบวัดประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว และแบบวัดประสบการณ์ที่ได้รับจาก
โรงเรียน 2) แบบวัดการบรรลุนตามขั้นพัฒนาการของวัยเด็กตอนกลาง และ 3) แบบ
วัดพฤติกรรมทางสังคม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบค่าที และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนวัยเด็กตอนกลางได้รับประสบการณ์จากครอบครัว
ในระดับกลางและได้รับประสบการณ์จากโรงเรียนในระดับมาก 2) นักเรียนวัยเด็ก
ตอนกลางบรรลุนตามขั้นพัฒนาการในระดับมาก 3) นักเรียนวัยเด็กตอนกลางมี
พฤติกรรมทางสังคมในระดับมาก 4) นักเรียนวัยเด็กตอนกลางที่ได้รับสิ่งแวดล้อมทาง
สังคมต่างกัน จะบรรลุนตามขั้นพัฒนาการต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่งที่
ระดับ.001 5) นักเรียนวัยเด็กตอนกลางที่บรรลุนตามขั้นพัฒนาการต่างกันมีพฤติกรรม
ทางสังคมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่งที่ระดับ.001 6) การบรรลุนตามขั้น
พัฒนาการของนักเรียนวัยเด็กตอนกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางสังคม
ค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่งที่ระดับ .001